

Boj se strachem - talismany, či s Boží pomocí?

V tomto programu půjde o to ukázat, že bojovat se strachem pomocí horoskopů, talismanů a pověr se Bohu nelíbí a má pro nás lepší cestu, jak zvítězit nad strachem a vyrovnat se s problémy.

Program:

1. Přivítání, písnička
2. Soutěž „**Chut'ová kimovka**“ – s motivací k dnešnímu tématu
3. Hra „**Nebezpečný balíček**“ – s motivací k dnešnímu tématu
4. Ilustrační příběh „**Do neznámé situace**“
5. **Skupinová práce na téma „Strach“**
6. **Povídání o tom, jak se lidé vyrovnávají se strachem** – pověry, horoskopy, klepání na dřevo, talismany + biblický pohled na boj se strachem
7. **Dokončení skupinové práce** – přečtení biblického verše + jeho vysvětlení
8. Učení biblického verše Izajáš 41,10 pomocí ukazování
9. Hra: **Hradní bitva** s aplikací verše
10. Modlitba za důvěru v Boží pomoc v boji se svými strachy
11. **Písnička: Kolotoč života**
12. **Kviz „Kolotoč“**
13. Rozloučení

Podrobnější popis aktivit

ad 2) Soutěž Chut'ová kimovka

Děti rozdělíme do dvou družstev a každé družstvo vyšle do soutěže svého vyslance. Těmto dvěma dobrovolníkům zavážeme oči a řekneme, že je čeká speciální menu – jejich úkolem bude ochutnat a rozpoznat, o jaké jídlo se jedná. Nesoutěžícím dětem vždy ukážeme, o jaký pokrm se jedná, ale soutěžícím říkáme následující názvy pokrmů:

SPECIÁLNÍ MENU

- „Sušené kosti pelikána“ – strčíme do pusy piškot
- „Tlučený medvědí tuk“ = tvrdý sýr
- „Rosol z býčího kolena“ = gumový medvídek
- „Sušená hadí kůžička“ = bramborový lupínek
- „Bahýnko od mrtvého moře“ = droždí
- „Sušené vraní očičko“ = rozinka
- „Zadělávané myší ocásky“ = rohlík
- „Žabí pacička“ = sušená švestka
- „Vaření cvrčci do husta“ = čokoláda

Soutěž ukončíme otázkami na soutěžící: Jak jste si cítili, když jste slyšeli takové hrozné názvy a měli jste to jíst? Měli jste obavy? - Ano, občas míváme strach z neznámého, vid'te. Oba soutěžící odměníme.

ad 3) Hra: Nebezpečný balíček

Děti posadíme do kruhu a přineseme balíček (např. balíček bonbonů zabalený do balícího papíru) „Podívejte došel mi balíček, ale zdá se mi nějaký divný – možná v něm bude něco nebezpečného. Já ho teď hodím někomu z vás, ale ten se ho musí také co nejrychleji zbavit a hodit někomu jinému. Když řeknu stop, ten kdo se dotkl balíčku naposledy, vypadá ze hry.“ Poslední 4 soutěžící odměníme.

Hru ukončíme otázkou: V této hře jste také měli strach, aby vám balíček nezůstal v ruce, že? Podíváme se, zda byl váš strach oprávněný - co vlastně v tom balíčku je.“ Napínáme děti, trochu je strašíme – pak vytáhneme balíček bonbonů.

ad 4) Ilustrační příběh „Do neznámé situace“

(z táborového programu *Bůh jde se mnou – hodinky Zlatokopů – 4. den!*)

Tatínek, Michal a strýček Jenda se dívají užasle vzhůru. Obdivují mohutnou horu, která se tyčí přímo před nimi.

"To půjdeme až támhle nahoru?" ptá se Michal a má trochu strach. Vyspal se na to sice dobře, nohy má odpočaté a taky dneska pořádně snídal. Ale vystoupit na takovouhle horu, to chce pořádnou dávku odvahy.

Michal, strýček a tatínek stojí na úpatí hory. Pěšina se vine mezi nízkými borovicemi nahoru. První půjde strýček Jenda, potom Michal a jako poslední tatínek. Ten dává pozor, kdyby třeba Michalovi uklouzla noha, nebo kdyby zakopl, aby ho mohl hned zachytit. Strýček Jenda si píská do kroku a batoh mu přitom vesele poskakuje na zádech. Avšak čím déle ti tři stoupají nahoru, tím více pocítují únavu. Strýčkovo pískání postupně utichá, tatínek funí a Míšovi těžknou nohy.

"Ještě kousek," povzbuzuje tatínek, "a pak si odpočineme." Michal je rád, že si můžou konečně chvilku odpočinout. Ale potom to teprve začne. Cesta je čím dál užší, mezi kamením sotva k rozeznání. Už tu nejsou žádné stromy ani keře, jen skály, které se podél tatínka, strýčka a Michala tyčí kolmo k nebi. A na druhé straně je to stejné. Stoupaní je namáhavé a nebezpečné. Strýček Jenda vytáhne z batohu lano a přiváže ho Michalovi kolem pasu. "Jen opatrně," říká. Ale Míša je už celý utahaný, kamínky mu ujíždějí pod nohama... Najednou se mu smekne bota, zakopne a lano se napne. Zároveň však ucítí tatínkovu ruku na svých zádech. Zachytila ho, podržela a pomohla najít zase správný směr.

"Já jsem hned za tebou," šeptá tatínek, "tys zapomněl?" Opravdu, samým strachem si Michal na tatínka ani nevzpomněl. Ale najednou dostal zase odvahy. A tatínek mu pomáhal až do cíle - na vrchol.

"Tady je ale krásně, člověk by si na ty mraky mohl zrovna sáhnout!" rozplývá se Michal. Může se dívat kilometry daleko dolů do údolí. Je opravdu hrdý. A jak je dobře, že je tady tatínek a že mu vždycky pomůže!

ad 5) Skupinová práce na téma „strach“

Děti se rozdělí do dvojic a každý z dvojice dostane papír ve formátu A6 a tužku – každý napíše, čeho se bojí (tmy, pavouků, výšky, písemky ve škole...) Pak se posadíme do kruhu a necháme každé dítě říct jeden ze strachů, který má. (Většina dětí má hodně různých strachů – někdy i závažných – např. z rozvodu rodičů...)

ad 6) Povídání o tom, jak se lidé vyrovnávají se strachem

Když je před námi něco neznámého, je přirozené mít strach (viz úvodní hry). Některé strachy časem zmizí (strach z pavouků, ze tmy), ale zase přijdou jiné strachy. Lidé zahání strach různými způsoby – nosí talismany, klepou na dřevo, čtou horoskopy, v pátek 13. nechodí do práce...

V Bibli je však napsáno, že toto se Bohu nelíbí, že je to zlé: V Judsku vládl král Menaše, a ten „*věštil z oblaků a zabýval se hadačstvím a čarováním, ustanovil vyvolavače duchů a jasnovidce; dopouštěl se mnohého, co je zlé v očích Hospodina, a tak ho urážel.*“ (2. Par 33,6)

Říká se tomu okultismus, a to se Bohu nelíbí. Bůh pro nás má lepší způsob, jak se vyrovnat se strachem. V Bibli je napsáno:

„*Neboj se, vždyť já jsem s tebou, nerozhlížej se úzkostlivě, já jsem tvůj Bůh.*“ (Izajáš 41,10)

Kdykoliv máš strach, můžeš se v modlitbě obrátit na Boha a prosit Je o pomoc.

ad 7) Dokončení skupinové práce

Rozdáme dětem obrázky šlapky s nápisem *Bůh jde se mnou* a s biblickým veršem, kterou si přelepí přes napsané strachy – „Zašlápeme ten strach! My věříme, že Bůh jde s námi!“ Naučíme děti verš pomocí ukazování (velmi účinné ☺).

ad 9) Hra: **Hradní bitva** s aplikací verše

Připravíme spoustu papírových koulí (přelepěných izolepou) a na stůl dáme karimatku – to bude hrad. Rozdělíme děti do 2 družstev – obránci hradu a útočníci. Útočníci dostanou koule a jdou za dveře. Obránci jsou před hradem a „okopávají pole“. Jakmile se otevřou dveře, obránci se utíkají schovat do hradu (s vydatným řevem) a útočníci se snaží shodit hrad (karimatku) koulemi. Obránci smí karimatku držet a zároveň se za ní chránit před koulemi. Pak se družstva prohodí.

Závěr: děti uklidí koule, posadí se a vedoucí se ptá: „Jak vám bylo, když se otvíraly dveře? Utíkali jste rychle do hradu – do bezpečí, že? Stejně tak, když jste v nebezpečí, v těžkostech, můžete se modlit k Bohu, on bude váš hrad, u něj jste v bezpečí.“

ad 11) Kviz „**Kolotoč života**“

Naučíme děti písničku Kolotoč života – nejprve si přečteme jednotlivé sloky (případně můžeme učit písničku postupně – každý týden jednu sloku) u 1. sloky upozorníme na text, o kterém jsme si dnes vyprávěli „mě nezajímá žádný horoskop...“.

ad 12) Kviz „**Kolotoč života**“

Z alba Kolotoč života.

Obrázek kolotoče – očíslováme jednotlivé kabinky a děti si smí vybírat čísla otázek dle vlastního výběru

Otázky:

1. Co si myslí Bůh o talismanech, horoskopech a pověrách? (nelíbí se mu)
2. Je život člověka dílem náhody? Kdo vede náš život? (není– všechno má svůj smysl. Bůh nás vede.)
3. Je špatné mít někdy strach? Proč? (není – je to přirozená reakce na neznámé situace)
4. Jak by se měl člověk vyrovnat s tím, když přijdou problémy, starosti a strach? (obrátit se s důvěrou na Boha, jako na tatínka)
5. Jak zní verš Iz 41,10? (Neboj se, vždyť já jsem s tebou, nerozhlížej se úzkostlivě, já jsem tvůj Bůh.)
6. Co se stane s člověkem, až zemře? (buď bude navždy s Bohem, nebo navždy daleko od Boha)
7. Kdy smí člověk odevzdat Ježíši Kristu svůj život? (kdykoliv, třeba dnes)
8. Jak se stane člověk Božím dítětem? (vyzná nahlas Bohu svoje hříchy a řekne Ježíši, aby vstoupil do jeho života a vedl ho.)